

CAPUT XIII.

REDITUS IN DANDAKAM SYLVAM.

1. Tum vero VISHNUS, RÁMÆ nomen gerens, qualitaturn gnarus, regionem suam, cujus qualitas sonus est, curru cœlesti transvolans, oceanum aspiciens uxorem clam allocutus est :

2. “ En, *Videhensis*, oceanus spumans, quem pons meus usque ad
“ *Malayam* montem dividit, ut splendoris via æthera, autumnno serenum,
“ pulchras stellas ostendentem.

3. “ Is olim suffodiebatur a patribus nostris, cum patris eorum, sacrificare cupientis, equus sacer a KAPILA in orcum abductus esset, atque
“ illi ejus recuperandi caussa terram finderent.

4. “ Ex hoc solis radii fœtum hauriunt, inde divitiæ augmentum capiunt ;
“ hic ignem alit, qui aquam comburit, ab hoc astrum delectans genitum
“ est.

5. “ Ejus forma, quæ, hunc vel illum statum assumens, magnitudine sua
“ decem regiones pervadens consistit, æque ac VISHNUIS forma, neque
“ qualitate, neque quantitate definiri potest.

6. “ In eodem requiescit numen supremum, celebratum a primo creatore,
“ qui in loto, ex illius umbilico ascendente, sedet, quando illud in unius
“ ætatis fine, mundis in semet ipsum retractis, devotionis somno addictum
“ est.

7. “ Ad hunc tanquam protectorem confugiunt centeni montes, superbia
“ privati per INDRAM, latera eorum findentem, veluti reges periculo imminente ab hostibus confugiunt ad regem medium, honestate distinctum.

8. “ Ejus aqua limpida, sub mundi destructionem accrescens, terræ,